

Persbericht

Investor relations

Onjuiste berichtgeving onderzoeksrapport infill voor kunstgras in De Telegraaf

De Telegraaf vermeldt in haar editie van 31 mei 2006 opnieuw een aantal feitelijke onjuistheden ten aanzien van het gebruik van SBR-rubber in kunstgrasvelden. Het rapport geeft op geen enkele manier aanleiding tot de uitspraken die in het artikel worden gedaan.

Opdrachtgevers en aanleiding

- Het onderzoek is uitgevoerd in opdracht van toonaangevende ondernemingen uit de kunstgrasindustrie, de rubberverwerkende industrie, testinstituut ISA Sport, NOC/NSF en de KNVB.
- Doel van het onderzoek was nader onderzoek te doen naar de uitloop van (vooral) metalen in de praktijk en onderzoek te initiëren naar vermeende schadelijke gezondheidsaspecten. Dit in tegenstelling tot de berichtgeving in De Telegraaf dat het onderzoek gericht was op de “gevaren van kunstgras”. De brede samenstelling van de beleidsgroep die het onderzoek heeft geïnitieerd, geeft aan dat de industrie haar verantwoordelijkheden in deze neemt. Het onderzoek is opgezet als project in meerdere fasen, waarbij in de eerste fase de nadruk is gelegd op het genereren van feitelijke gegevens.

Verkeerde interpretatie conclusies ten aanzien van milieu- en gezondheidsaspecten

- De Telegraaf beweert dat wel degelijk sprake is van schadelijke milieu- en gezondheidsaspecten. Dit is echter niet de conclusie van het rapport.
- Voorts meent de Telegraaf te constateren dat volgens het rapport de uitloping van zink “verontrustende vormen” aanneemt. Deze conclusie is op geen enkele wijze in het rapport terug te vinden.
- Dit geldt ook voor de constatering van De Telegraaf dat de overschrijding van de grenswaarde (zink) “schrikbarend” zou zijn.
- Potentieel gevaarlijke stoffen zijn vooral zink, vluchtige stoffen en PAK's. Kunstgrasvelden voorzien van SBR-rubber, die volgens de normering van de industrie zijn aangelegd, voldoen aan de grenswaarde voor de uitloop van zink en het PAK-gehalte. Aangezien voor sportvelden geen specifieke grenswaarden zijn opgesteld, is aansluiting getracht te zoeken bij het Bouwstoffenbesluit. In dit besluit wordt er echter van uitgegaan dat er minimaal **20 cm infill** wordt toegepast, terwijl in de praktijk slechts **2-3 cm rubber infill** wordt toegepast. Conform de (voor kunstgras sportvelden onrealistische) normeringen van het Bouwbesluit bevindt alleen de uitloop van zink zich boven de grenswaarde. Voor sportvelden wordt deze grenswaarde in de regel dus niet overschreden. Wel wordt aandacht gevraagd voor een juist gebruik van rubber

infill en goede "housekeeping", waarbij het instrooisel op het veld aanwezig dient te blijven.

- Hoewel in meerdere landen onderzoek is gedaan naar mogelijk schadelijke effecten van rubber instrooisel, met vergelijkbare resultaten, is alleen de Italiaanse voetbalbond overgegaan tot een verbod van het gebruik van onbehandeld rubbergranulaat. Andere landen hebben daarin geen aanleiding gezien.
- Ook op het gebied van gezondheid ontbreekt specifieke regelgeving. Hier is aansluiting gezocht bij de Europese speelgoednorm en een recente aanbeveling van TÜV voor de richtlijnen voor de beoordeling van het gehalte PAK in vaste producten.
- De conclusie uit het rapport ten aanzien van gezondheidsrisico's is als volgt:
 - Het gehalte zware metalen blijft onder de speelgoednorm en verwacht mag worden dat er geen risico's voor de sporter zijn.
 - Het gehalte PAK voldoet niet aan de TÜV-richtlijn bij huidcontact langer dan 30 seconden. Of langdurig huidcontact schadelijk is, is nog in geen enkel onderzoek aangetoond. Kort huidcontact (hetgeen realistisch is in geval van bijvoorbeeld een sliding) is derhalve zonder risico.
 - Bij binnen- en buitentoepassing van rubber infill is door inademen geen sprake van gezondheidsrisico's voor sporters en betrokkenen.
- Naar een aantal aspecten, zoals langdurig huidcontact met rubber infill, dient nader onderzoek te worden gedaan. De conclusie dat kunstgrasvelden met rubber infill schadelijk zijn voor de gezondheid is op grond van dit onderzoek dus prematuur en onjuist. Er is geen directe aanleiding om per direct het gebruik van rubber infill in kunstgras sportvelden te weren.

Rol TenCate

TenCate is participant in dit onderzoek omdat zij als marktleider op het gebied van kunstgrasvezels wil pleiten voor een zo veilig mogelijk systeem, dat over een groot aantal jaren de speeleigenschappen behoudt. TenCate geeft met dit onderzoek invulling aan haar maatschappelijke verantwoordelijkheid in de bedrijfsketen. Het onderzoek van de branche draagt bij aan de vaststelling van verhoogde kwaliteitscriteria voor kunstgras sportvelden door de noodzakelijke feitelijke gegevens te verzamelen.

TenCate heeft sinds 2004 een alternatief ontwikkeld voor rubber infill, mede met het oog op een volledige recyclebaarheid van dergelijke sportvelden in de toekomst. Dit infill behoudt ook op langere termijn zijn speeltechnische eigenschappen. Dit systeem is onder meer toegepast bij het oefenveld van de KNVB, AZ en AFC Ajax en het hoofdveld van Heracles Almelo.

Voor meer gedetailleerde informatie wordt verwezen naar de website van Ten Cate Thiolon (www.thiolon.com).

Conclusie

TenCate blijft van mening dat het gebruik van rubber infill verantwoord is, zowel qua milieu- als gezondheidseffecten. Tegen de achtergrond van een zich verder ontwikkelende kunstgrasmarkt blijft TenCate streven naar verdere optimalisatie en innovatie van kunstgrassystemen. Op termijn verwacht TenCate dat alternatieve infillmaterialen beter bereikbaar zullen worden voor de volumemarkt.

Almelo, 31 mei 2006
Koninklijke Ten Cate nv

Voor meer informatie:

drs. F.R. Spaan
hoofd investor relations/externe betrekkingen
Telefoon 0546 54 43 38
Mobiel 06 12 961 724
f.spaan@tencate.com
www.tencate.com